

Stockholm 10 januari 2016

Remissvar Sekretessbrytande bestämmelse för personal inom hälso- och sjukvårdspersonal m.m.

Djurskyddet Sverige anser att det är mycket bra att denna reglering kommer till stånd, då problematiken är välkänd sedan många år tillbaka och därmed också länge väntat på en lösning.

Vi tillstyrker förslaget om att en sekretessbrytande regel införs i offentlighets- och sekretesslagen.

Djurskyddet Sverige anser att förslaget är en god avvägning mellan djurägarens integritetsskydd samt det skydd som samhället ska garantera för våra djur och vi delar inte oron för att personer skulle undvika att söka vård eller hjälp på grund av den förslagna ändringen av sekretessreglerna.

Vi välkomnar de föreslagna ändringarna med några kommentarer.

Synpunkter på författningsförslaget

Konstruktionen av djurskyddslagstiftningen är att den har ett förebyggande syfte. Med detta som grund så innebär det att det är viktigt att ingripanden sker i god tid. Om det nuvarande förslaget utformas så att det räcker med att det föreligger *misstanke* om att djur utsätts för vanvård för möjligheten att bryta sekretessen.

Vidare så måste det ges en öppning för sekretessbrytande anmälan om det framkommer att vanvården eller misshandeln skett tidigare, och av olika anledningar inte anmälts då.

Det ska vara möjligt att *anmäla direkt utan att andra åtgärder först behöver vidtas*. Ett sådant förfarande skulle väsentligt förbättra möjligheterna att minska djurens lidande och främja ett preventivt djurskydd. Detta framgår som jämförelse på sidan 65 i regeringens proposition 2002/03:53 Stärkt skydd för barn i utsatta situationer m.m. I propositionen framgår att när anmälningsskyldiga försöker lösa barnens problem på egen hand kan det leda till att situationen för barnen blir allvarigare och att socialtjänsten därför kopplas in i ett alltför sent läge. Detta bör tala för att möjligheten att tillämpa den föreslagna sekretessbrytande bestämmelsen bör kunna ske direkt utan att andra åtgärder behöver uttömmas först. Såklart finns ju alltid möjligheten att vidtaga åtgärder i syfte att komma till rätta med vad hälso- och sjukvårdspersonal m.fl. misstänker vara ett djurskyddsproblem eller vanvård. Vi anser dock att det inte kan vara ett krav innan anmälan kan göras för att vara sekretessbrytanden eftersom det innebär att samhället lägger stora krav på personal som har sin profession inom något annat än djurskyddsområdet. Genom det uttalade kravet på samråd med vårdtagaren för att kunna åtgärda bristerna innan anmälan kräver man av personalen inte bara en kunskap/känsla för att det djurskyddsmässigt inte står rätt till, utan att de även ska ha en kunskap om hur de misstänkta bristerna ska kunna åtgärdas och dessutom riskera att begå tjänstefel. Om samrådet blir ett obligatorium för att anmälan ska vara sekretessbrytanden kommer detta förhållande troligen att minska personalens vilja att göra anmälan till länsstyrelsen eller Polismyndigheten.

Vad avser förslaget att anmälan ska/kan göras till både Polismyndigheten och länsstyrelsen så bör det utredas i vilken mån Polismyndigheten har möjlighet att vidarebefordra information om

missförhållanden med djur i förhållande till deras övriga tjänsteuppdrag. Det har framkommit att polisen idag gör en snävare bedömning än tidigare vad avser deras uppdrag kring verkställighet av omhändertaganden och beslut om de samma. Och det finns förslag på att ännu mera minska polisens inblandning i djurskyddsarbetet. Det behövs ett gott samarbete på plats mellan de olika myndigheterna som är inblandade i djurskyddsärenden för att inte administrationen ska ta för mycket kraft från det goda djurskyddsarbetet.

Vi har tidigare påtalat att djurskyddskontrollen måste säkras genom bland annat tillräckliga resurser. Genom den föreslagna ändringen kommer sannolikt antalet anmälningar öka. Även om länsstyrelserna idag ständigt arbetar med förbättringar och effektiviseringar kommer än hårdare prioritering göras om inga ytterligare medel tillförs djurskyddet. Det kan till och med bli så paradoxalt att just denna nya typ av ärenden kommer i stor utsträckning prioriteras ned, en konsekvens som lagstiftaren knappast avsåg med den föreslagna förändringen.

Förslaget kan, utöver vinsterna för de enskilda djuren, ge en förbättring av hälso- och sjukvårdspersonalens arbetsmiljö; både den psykosociala och den fysiska.

För Djurskyddet Sverige

Åsa Hagelstedt
Generalsekreterare
Djurskyddet Sverige

08-688 28 37/0707-55 88 05
asa.hagelstedt@djurskyddet.se